



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

**cu privire la inadmisibilitatea recursului
în cauza civilă**

Ivan Berectari împotriva Întreprinderii de Stat "Calea Ferată din Moldova",
intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii

(calificarea accidentului ca accident de muncă, încasarea indemnizației, a venitului
ratat și a prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 11 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

*Dosarul nr. 2ra-958/25
NR. PIGD 2-19118376-01-2ra-26122025*

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Alexei)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

8 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ivan Berectari, reprezentat de avocatul Andrian Condurari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 iulie 2019, Ivan Berectari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.S. „Calea Ferată din Moldova” privind calificarea accidentului din 26 februarie 2018 drept accident de muncă, anularea actului de cercetare din 22 martie 2018, încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă în mărime de 246000 lei, a despăgubirilor pentru venitul ratat pentru perioadele 26 februarie 2018 – 31 decembrie 2018 și 1 ianuarie 2019 – 30 iunie 2019, a indemnizației lunare de 1500 lei până la anularea invalidității, a cheltuielilor de reciclare profesională în mărime de 25000 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 500000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii, reclamantul a indicat că, în perioada 2 septembrie 2014 – 19 iunie 2018, a activat în cadrul Î.S. „Calea Ferată din Moldova” în funcția de montor de cale categoria II, cu atribuții de înlocuire a șoferului, fapt confirmat prin contractul individual de muncă nr. 57/14 din 01 septembrie 2014 și carnetul de muncă.

3. La 26 februarie 2018, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, a fost implicat într-un accident rutier, soldat cu accident vascular cerebral acut și hematom intracerebral, survenit pe fondul unei crize hipertensive cu pierderea cunoștinței. Prin procesul-verbal nr. 229/P4-1 din 22 martie 2018, comisia angajatorului a constatat că incidentul nu constituie accident de muncă.

4. Reclamantul a susținut că accidentul s-a produs în timpul executării obligațiilor de muncă, la indicația maistrului, care l-ar fi obligat să circule pe un drum deteriorat și în condiții meteorologice nefavorabile, cu un autovehicul aflat într-o stare tehnică necorespunzătoare. A invocat că nu au fost audiați toți martorii și nu au fost examinate corespunzător circumstanțele producerii accidentului.

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 noiembrie 2021, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, apelul declarat de avocatul Andrian Condurari, în interesele lui Ivan Berectari, a fost admis, hotărârea primei instanțe fiind casată integral, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată. Prin încheierea din 15 noiembrie 2022, Judecătoria Chișinău,

sediul Centru, a primit cauza spre reexaminare, cu atragerea Inspectoratului de Stat al Muncii în calitate de intervenient accesoriu.

6. După remiterea cauzei spre rejudecare, reclamantul și-a concretizat pretențiile, invocând că raportul de expertiză confirmă existența unei legături dintre accidentul rutier și agravarea stării de sănătate, accidentul constituind factor declanșator al procesului patologic care a determinat invaliditatea reclamantului. A mai invocat că angajatorul nu a asigurat condiții corespunzătoare de securitate și sănătate în muncă, inclusiv starea tehnică adecvată a mijlocului de transport și instruirea efectivă a salariaților.

7. Reclamantul a menționat că, în urma accidentului, a dobândit un grad de invaliditate, necesitând tratament continuu și asistență permanentă, fiind lipsit de posibilitatea de a duce o viață normală și de a-și exercita capacitatea de muncă, circumstanțe care i-au cauzat importante suferințe fizice și morale.

8. Prin cererea concretizată, a solicitat calificarea accidentului din 26 februarie 2018 drept accident de muncă, încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă în mărime de 415125 lei, a despăgubirilor pentru venitul ratat în mărime de 321838 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 500000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 04 iunie 2024, Ivan Berectari, reprezentat de avocatul Andrian Condurari, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

11. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2024, cererea de apel nu a fost pusă pe rol, apelantului fiindu-i acordat un termen de 15 zile pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de timbru.

12. La 29 noiembrie 2024, apelantul a înlăturat neajunsurile indicate, prezentând cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de timbru, menționând că încheierea din 09 septembrie 2024 a fost recepționată la 16 noiembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul poștei electronice.

13. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 5 februarie 2025, cererea de apel a fost acceptată spre examinare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Ivan Berectari, reprezentat de avocatul Andrian Condurari și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024.

15. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că între Ivan Berectari și Î.S. „Calea Ferată din Moldova” au existat raporturi de muncă, iar la 26 februarie 2018 acesta a fost implicat într-un accident rutier în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

16. Instanța a constatat însă că materialele cauzei nu confirmă întrunirea condițiilor prevăzute de pct. 3 din Regulamentul privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361/2005, pentru calificarea accidentului drept accident de muncă, reținând că, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală, accidentul vascular cerebral suferit de Ivan Berectari a fost de origine patologică, și nu traumatică, nefiind stabilită o legătură cauzală directă între accidentul rutier și pierderea capacității de muncă.

17. Totodată, instanța a apreciat că susținerile privind starea tehnică necorespunzătoare a autovehiculului, lipsa anvelopelor de iarnă, instruirea formală în domeniul securității și sănătății în muncă și crearea unor condiții neadecvate de muncă nu au fost probate prin mijloace de probă pertinente și admisibile, în sensul art. 118 și art. 121 din Codul de procedură civilă.

18. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respins în mod întemeiat acțiunea, nefiind întrunite condițiile răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1398 Cod civil. Totodată, pretențiile privind încasarea indemnizației, a despăgubirilor pentru venitul ratat, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, întemeiate inclusiv pe prevederile art. 1422 și art. 1423 Cod civil, au fost apreciate ca fiind accesorii pretenției principale privind calificarea accidentului drept accident de muncă.

19. EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 26 decembrie 2025, Ivan Berectari, reprezentat de avocatul Andrian Condurari, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

21. În esență, reiterând motivele de fapt și de drept invocate anterior, recurentul a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat pct. 3 și 4 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361/2005, ignorând faptul că accidentul s-

a produs în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, iar accidentul rutier a constituit factorul declanșator al accidentului vascular cerebral hemoragic.

22. Recurentul a invocat că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202104X0016 din 17 martie 2021, stresul psiho-emoțional generat de accidentul rutier a provocat o criză hipertensivă care a dus la ruperea arterei cerebrale și hemoragia cerebrală, fiind stabilită o legătură indirectă de cauzalitate între accidentul rutier și prejudiciul suferit. Totodată, a susținut că anterior producerii accidentului nu suferea de hipertensiune arterială sau alte afecțiuni similare.

23. De asemenea, recurentul a susținut că instanțele inferioare au ignorat probele privind starea tehnică necorespunzătoare a autovehiculului, lipsa anvelopelor de iarnă, instruirea formală în domeniul securității și sănătății în muncă și condițiile inadecvate de muncă create de angajator, circumstanțe care, în opinia sa, demonstrează existența faptei ilicite și a raportului de cauzalitate dintre inacțiunile angajatorului și prejudiciul produs.

24. Totodată, recurentul a invocat caracterul nemotivat și arbitrar al deciziei instanței de apel, susținând că aceasta s-a limitat la preluarea concluziilor primei instanțe și ale rapoartelor de expertiză, fără a efectua o examinare efectivă și completă a argumentelor invocate și a probelor administrate în cauză.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 11 iunie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 17 noiembrie 2025 (f.d. 121, Vol. III). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 26 decembrie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are

un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a argumentelor examinate anterior și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a constatat corect că materialele cauzei nu confirmă întrunirea condițiilor prevăzute de pct. 3 și 4 din Regulamentul privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1361/2005, pentru calificarea accidentului din 26 februarie 2018 drept accident de muncă.

38. Totodată, instanța de apel a apreciat corespunzător rapoartele de expertiză medico-legală administrate în cauză, reținând că accidentul vascular cerebral suferit de Ivan Berectari a fost de origine patologică, și nu traumatică, iar legătura dintre accidentul rutier și prejudiciul invocat are caracter indirect, fără stabilirea unei legături cauzale directe între accident și pierderea capacității de muncă. De asemenea, susținerile privind încălcarea normelor de securitate și sănătate în muncă, starea tehnică a autovehiculului și lipsa anvelopelor de iarnă nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente.

39. În această ordine de idei, se reține că instanța de apel a examinat cauza prin prisma probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural incidente, motivând suficient concluziile privind lipsa temeiurilor pentru calificarea accidentului drept accident de muncă și pentru angajarea răspunderii civile a angajatorului.

40. Completul de judecată reține că motivele invocate în recurs nu relevă erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă nemulțumirea recurentului față de soluția instanței de apel și tind să determine o nouă apreciere a probelor și a situației de fapt, inadmisibilă în procedura recursului.

41. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Berectari, reprezentat de avocatul Andrian Condurari.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat